

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 95

פרשת פקודי שבת שקלים כ"ט באדר-א' תשע"א

הציבור הרחב מוזמן
לכנס התעוררות
והתחזקות באמונה מפי
הרב ניר בן ארצי שליט"א

ביום שני א' באדר-ב' (7/3)
בשעה **20:30**
בבית"כ "אהבת אחים"
רח' הציזנות 72
באשקלון

ביום חמישי ד' באדר-ב' (10/3)
בשעה **19:30**
בבית"כ "אוהל יוסף"
רח' הפסגה 10
באריאל

מאן מלאך!

מלכות וקסברגר

לגננות ולעבודות יצירה

של עודפי דפוס וניירות צבעוניים
והטבעות זהב ועוד ...
במחיר זול מאד
ראשון ושלישי 8.30 - 10.30 בערב
וילקומיר 9
בני ברק

אגף מנצחים לבקר ולהתעדק

באתר **"תאיר ניר"**
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
www.tairneri.co.il

זמני שבת
כנסת שבת

17:03	ירושלים
17:18	ת"א
17:09	חיפה
17:21	ב"ש
18:16	ירושלים
18:18	ת"א
18:17	חיפה
18:18	ב"ש

יוצא לאור ע"י
תאיר ניר
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.נ. לניש דרום 79315
טל. 590-599-599-1 פקס. 08-6610015
tairneri@gmail.com דוא"ל

חסר לעם ישראל בארץ ובעולם מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א

מלך מלכי המלכים הקב"ה, מכירים אותו כולם ויכירו אותו כולם וידעו כולם שהוא אחד ומיוחד ואין שני לו.

העולם הגיע לשיא הרוע לפני כמה חודשים. הקב"ה החליט לפרק את הרוע הזה לפני שיהיה חורבן עולם בנשק אטומי. טעות קטנה של איזה טיפש, יכולה להביא לחורבן העולם. הקב"ה מסכסך וימשיך לסכסך בין כל מדינה ומדינה, ארץ וארץ ולא יפסח על אף מקום בעולם, חוץ מארץ ישראל הקדושה שתהיה מוגנת ושמורה. תהיה בה פרנסה בשפע, פרנסה לכל היהודים.

כל הממשלות בעולם - יתפרקו ויסתבכו ולא יתפקדו. הקב"ה לקח את הפיקוד ישירות לידיים, נטל את הבחירה החופשית מכל הממשלות בעולם כולו. כי העולם נכנס לסחרור ולסיבוב נוראי שרק כח עליון - מלך מלכי המלכים הקב"ה - יכול לכוון בזהירות רבה ולהגן על עם ישראל ועל ארץ ישראל הקדושה והטהורה.

כל היהודים וכל הקהילות בעולם, לאסוף את כל ספרי התורה ולהביאם לארץ ישראל דחוף דחוף! יפגעו בתי כנסת של יהודים בעולם כולו. לא לשחק ברמזיו של הקב"ה. רמזיו מתחזקים משבוע לשבוע, מיום ליום ומחודש לחודש. אומר הקב"ה לכולם: יהודים, בניי, אל תהססו! **תעזבו את הרכוש ואת הנכסים, תעזבו את החומר ובואו לגור ולחיות בארץ ישראל הקדושה.**

אין הגנה ליהודים בעולם, נגמרה ההגנה. השכינה בארץ ישראל שומרת ומקיפה את כל ארץ ישראל. נשאר ניצוצות של שכינה בכל מיני מקומות, כדי לאסוף את היהודים לארץ ישראל הקדושה.

הקב"ה לא אוהב שיש התבוללות. הקב"ה שומר בקנאות על העם היהודי שלא תהיה התבוללות, כי העם היהודי הוא הכח והחיים של העולם כולו בארץ ובשמים. הקב"ה קנאי על בנות ישראל שיתחתנו רק עם יהודים ושהבחורים היהודים יתחתנו רק עם יהודיות. הם עשו טעות מה שעשו. לגייר דחוף את מי שצריך לגייר.

ימשיכו איתני הטבע לפעול ולפרק כל מקום רע בעולם. שטפונות, גשם, קרח, שלג, צונאמי, רעידות אדמה, הרי געש, רוחות עזות וסוערות, סיבוכים בטיסות, תסבוכות באוניות. ויהיו ניסים גדולים וגלויים לעם ישראל.

יהודים יקרים בעולם כולו ובארץ ישראל: **לא לזלזל ברמזיו של הקב"ה.** הוא רחום וחנון, לא ותרן. העולם נמצא במצב של דין. מבקש הקב"ה שעם ישראל יהיו באחדות, באהבה ובשלום ביניהם, שלום בית וישתדלו לקיים את עשרת הדיברות. משיח נמצא, עובד ופועל וקרובה התגלותו של מלך משיח בן דוד.

אם שכחו לקרוא פרשיות מיוחדות אלו ונזכרו אחרי ההפטרה, יוציאו ספר תורה ויקראו את הפרשה ואת ההפטרה בברכות. בשבת "זכור" אומרים 'לשם יחוד' לפני קריאת "זכור". יש מקומות שהקורא אומר לקהל לכוון לצאת ידי חובה ויש עושים כן בכל ארבע פרשיות. נוהגים לומר בשבת "זכור" פיוט "מי כמוך" (עי' כה"ח תרפ"ח ס"ק לג).

מי שלא יכול לשמוע קריאת "זכור" במניין, יקרא בספר תורה בלי מניין או בחומש. בכל מקרה צריכים אלו שלא שמעו קריאת "זכור" בספר תורה במניין, לכוון בשעת קריאת "ויבוא עמלק" בפורים או כשיגיעו לפרשת "כי תצא" ויגידו גם לקורא לכוון להוציאם ידי חובה (עי' שם).

נערך בידי הרב טל חיימוביץ' מתוך: דרכי הלכה סי' קמ'

מדיני חודש אדר

קודם חודש אדר ובמהלכו עד ניסן, חל חיוב קריאת ארבע פרשיות. בשבת שלפני ראש חודש אדר הסמוך לניסן קוראים את פרשת "שקלים". השבת שלפני פורים היא שבת פרשת "זכור" והשבת שלפני ראש חודש ניסן היא פרשת "החודש", כששבת שלפניה היא שבת פרשת "פרה".

בשבתות אלו מוציאים פעמים שני ספרי תורה ופעמים שלושה (אם חלות הפרשיות בשבתות שהם ראש חודש). כאשר יש שני ספרי תורה, קוראים בראשון שבעה עולים ואומרים קדיש וקוראים בספר השני מפטיר ואומרים אחריו קדיש.

כאשר יש שלושה ספרי תורה, קוראים בראשון שישה עולים ואין אומרים קדיש. וקוראים בספר השני שביעי ואומרים אחריו קדיש. קוראים בספר השלישי מפטיר ואומרים אחריו קדיש (עי' כה"ח קמ"ז ס"ק מ"ד).

מכון "אביה" - הרב סעדיה דגן שליט"א

להתמקד בטוב

מעשה שהיה כך היה, אב קבע עם בנו, שהלך לשחק כדורגל עם חבריו, שיפגשו בתפילת מנחה. האב הגיע בשעה היעודה לבית הכנסת לתפילה, הוא ציפה לראות את בנו אך זה לא הגיע. התפילה החלה... האב סיים את תפילת 18 והבין עדיין לא הגיע... הכעס התגנב ללבו והוא חשב כיצד יעניש את בנו על חוצפתו וזלזולו בתפילה. והנה בנו נכנס לבית הכנסת כאשר כולו נוטף זיעה, חולצתו מרושלת, הוא הסתכל לעבר אביו וכשראה שאביו נועץ בו את מבטו הוא השפיל את עיניו בעודו מתקדם לעברו, לבו של האב סער. מבט פניו של הילד הבהיר לאב שהילד מבין את טעותו ומחכה לנזיפה וגערה חמורים. שאל האב את עצמו: "את טעותו הוא כבר מבין, הוא קלט את עיני היוקדות, מה אעשה עכשיו, האם אוציא עליו את כעסי ואכזבתי האישית מהתנהגותו או שעלי למצוא דרך לתיקון, דרך ללמדו את חשיבות התפילה וערכה?"

בשבריר שנייה הבריקה מחשבה בראשו לגבי תגובתו הראויה כלפי בנו. הילד הגיע למושב ונעמד ליד אביו, היה ניכר בו שהוא מוכן לשיטיפה של ביקורת על מעשהו. האב פנה אליו ושאל: "נהנית מהמשחק?" הוא הנהן בראשו - "כן". "הבקעת גולים?" הילד המובך הראה באצבעותיו שכבש 4 שערים, "שיחקת עם כל הלב והנשמה?" הילד ענה בהתלהבות - "כן!!!!" שאל אותו האב: "האם אתה יכול להתפלל עם כל הלב והנשמה כמו ששיחקת?" הילד ענה בהתלהבות - "כן!!!!"

הילד התחיל את תפילת 18 עם חזרת שלח הציבור כשהוא מתפלל בריכוז ובכוונה מלאה. התפילה הסתיימה והילד עוד עמד בתפילתו כשהוא מתנדנד בהתלהבות גוברת. האב שהמתין לילד השתאה מהתפילה של הילד ומתגובתו שלו כלפי הילד, הוא הבין שהקב"ה

זימן לו דרך התמודדות מיוחדת ולא שגרתית. הנטייה הרגילה היא שיחש שלילי כלפינו, או כלפי עניין שחשוב בעינינו, גורר אותנו אוטומטית להגיב חזרה ביחס שלילי - "מכה תחת מכה". אך בכך אנו מאבדים את בחירתנו לשיקול דעת אמיתי ומגיבים באופן אישי, עד כדי כך שתגובתנו עלולה לבוא רק כדי לפרוק את הזעם שלנו על ה"אשם". נטייה זו מרחיקה אותנו מדרך של חינוך ומעמידה, חלילה, את שיטת האילוף כדרך ראשית לעבודה עם ילדנו.

כשם שבתוך האדם שוכנים יצר טוב ויצר רע, כך ברוב המעשים והאירועים בחיינו מעורבים הטוב והרע יחדיו. השאלה הגדולה היא לאן אנו בוחרים להפנות את מבטנו - לחלק החיובי או לחלק השלילי, אנו פונים להתבונן לתוך המעשה - 'הפרי' או 'תקועים' ב'קליפתו'. האופן שבו האדם מסתכל על המציאות, קובע למעשה מה יפיק מהמציאות, כדברי רבי נחמן: "ודע שההסתכלות עושה כל", כלומר, ההסתכלות שלנו יכולה להוציא לפועל טוב שקיים במציאות ובאדם שמולנו, או חלילה להוציא מהם את הרע. זהו היסוד בהבנת 'עין טובה' ו'עין הרע', עין טובה מושכת את הטוב מהמציאות ועין הרע מושכת את הרע. לכן: **'על ידי זה שמוציאים בו (באדם) עוד מעט טוב, איזה נקודה טובה, ודנים אותו לכף זכות, על ידי זה מוציאים אותו באמת מכף חובה לכף זכות... וכן צריך האדם למצוא גם בעצמו, כי זה ידוע שצריך האדם להיזהר מאוד להיות בשמחה תמיד, להרחיק העצבות מאד מאד, ואפילו כשמתחיל להסתכל בעצמו ורואה שאין בו שום טוב, והוא מלא חטאים... אף על פי כן אסור לו ליפול מזה, רק צריך לחפש ולמצוא בעצמו איזה מעט טוב'** (ליקוטי מוהר"ן רפ"ב), והמעט טוב הזה שמצא יאיר את כל האדם בטוב.

במעשה המתואר, הילד איחר לתפילה ולא עמד בהבטחתו לאביו, הוא עשה טעות. האם האב צריך להתעלם מטעותו?! לא ולא!! אך

השאלה היא - האם יש להתמקד רק בה, או שעליו להתמקד בבניין אישיותו ועולמו של הילד העומד בניסיון משמיי? תפקידנו להוציא "יקר מזול" - להוציא את הטוב מהרע, להאירו לעיני הילד ולכוונו 'להעתיק' את הטוב למצוות ומעשים טובים ערכיים יותר ויותר, אשר בהם יביא את הטוב בגבורה על הרע.

ברגע שהאב זיהה בבוסת הפנים של בנו, המיוזע והמרושל, שהוא מכיר בטעותו, הוא הניח לכעסו ואכזבתו שלו ופינה את לבו להתבונן בעיקר, במטרה לתיקון חשיבות התפילה בעיני הילד. והלא חשיבות התפילה היא ביצירת דבקות בלב ונפש באבא שבשמיים, שבלעדי קשר זה אין חיים. כאן גילה האב שלמעשה בנו בא מחווה של דבקות "בכל הנשמה והלב", אומנם במשחק כדורגל, אך אותם הכוחות שגילה הבן בפועל במשחק הם הכוחות הנדרשים לתפילה - לחיים. מה שנותר הוא, שהבן יזהה במודעות את הכוחות שבהם פעל, ו'ינטע' אותם בתפילה, בחיבור אל אביו שבשמיים, בוראו. הילד המופתע מהמרחב שאביו פתח לפניו, פינה לבו באחת ל'נטוע' את הכוחות שגילה בו, בתפילה שהיא עבודת הלב, ונטיעתו הצליחה.

אילו האב פנה לדרך ההטפה ולימוד המוסר, אולי... אולי היה מצליח להבהיר את עמדתו, אך הוא היה מפסיד את החיים שנתגלו בבנו ולא היה מצליח לכוונם להעצמת התפילה מתוך כוונת הלב. זה ההבדל בין לדבר על החיים ולהטיף להם, לבין לחיות אותם בהווה, בפועל. אין אפשרות לפתח את האמון והאמונה באדם אלא רק כאשר הוא מתוודע להם מתוכו, מתוך חייו. רגע הפגישה עם החיים, עם האמת, מגלה לאדם את המסוגלות שהקב"ה טמן בו, ומתוך כך הוא מסוגל להתמודד בהצלחה במצבי חיים חדשים וגבוהים יותר.

לא יעזור להגיד לאדם 'אתה יכול', 'אתה מסוגל', 'אתה חייב' - אלא יש לעזור לו לזהות את כוחות החיים שביטא במצבי חיים קודמים ולהעתיקם בהתאמה למצבי חיים חדשים. המפגש של הבן עם מסוגלותו הפנימית הביאה אותו להעתיק את 'הנשמה והלב' מהמשחק אל רגע האמת, אל התפילה.

המשכן ולעם ישראל, שחם ושלוה בני ישראל לא יתמרמרו ולא יתלוננו ולא יאשימו את משה והאומנים ואף את הקב"ה. שלא יהיה לשון

הרע ושנאת חנם, כי אז המשכן היה מפסיק לתפקד, וכבר אי אפשר היה לתקן. בזמן שהמשכן מוכן לעבודת ה', הוא שלם ומושלם בכוחות גדולים של חיבור שמים וארץ והשראת שכינה. כך שלפני שירות השכינה למשכן ולפני השלמתו לעבודת ה', אמר הקב"ה למשה: תספור, תבדוק ותמדוד כדי שלאף אחד מבני ישראל לא יהיה אפילו **הרהור** של חשד במשה ובאומנים.

כשכל החשדות הוסרו ובני ישראל האמינו ביושרם של משה והאומנים, **ליבם נפתח למשכן**, כי הם שמחו להיות שותפים בכל עבודת ה' שבמשכן, בקרבנות ובקטורת. האור שירד למשכן התחלק לכל בני ישראל, לכל אחד ואחד. כך היה המשכן קדוש, טהור וציב וכל בני ישראל האמינו בפה אחד ובלב אחד במשכן, במשה, באומנים ובקב"ה.

יום במחשבתם של בני ישראל ומסית אותם נגד משה והאומנים, על שלוקחים לעצמם מה שהם רוצים. כל זה, על מנת שעם ישראל ימרדו במשה ובאומנים ובניית המשכן תתבטל חס ושלום. למרות כל זאת, המשכן וכליו נבנו בשלמות והקב"ה אמר למשה לעשות חשבון כמה תרם כל אחד ואחד, כל שבט ושבט ולמה שימשה תרומתו. **כל שבט תרם למקום ששייך לו** וכל שבט ידע לאן הופנו תרומותיו.

כולם קיבלו חשבון מדויק כמה כל אחד תרם ונתן למשכן, כדי שלא יהיו שום הרהורים או מחשבות, שחם ושלוה משה או האומנים לקחו או גנבו מהתרומות או מהעודף, אם נשאר. הקב"ה פירט את החשבון לפי משקל, גרם וכמות, כדי שחם ושלוה לא תהיה שום מחשבה שלילית לאף יהודי. כל זאת עשה הקב"ה כדי שכל בני ישראל יודו והודו שהחשבון מדויק ונקי, שמשה והאומנים נקיים והכל נעשה במסירות נפש להקמת

"והייתם נקיים מה' ומישראל"

בפרשת פקודי אומר הקב"ה למשה למנות ולעשות חשבון מדויק, כמה זהב, כסף ונחושת תרמו בני ישראל. הקב"ה רוצה מאוד שעם ישראל יידע את החשבון במדויק - כמה תרמו ומה נתנו כדי שיהיו בלב שקט ורגוע. ומדוע? כי הקב"ה יודע שהסטרא אחרא לא תרפה מבני ישראל, כיון שהקמת המשכן הוא הכח והאור הגדול לפרוק היצר הרע והסטרא אחרא בעולם, והוא החיבור של עם ישראל לאביהם שבשמים.

לכן יצר הרע מנסה בכל כוחו לקלקל וכבר בזמן התרומה של בני ישראל למשכן, הוא דיבר למוחם ולמחשבתם שהאומנים ומשה לא בסדר, וודאי הם יקחו מהתרומות לעצמם. יעשו בזה כרצונם.

בזמן בניית המשכן, היה הסטרא יושב יום

למעוניינים במגישה עם **הרב ניר בן ארצי שליט"א** להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 1-599-599-590 בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

ניתן להוסיף פיקוד שבת באישור מכון צומת

ה"מרצדס" של הקלנועיות!

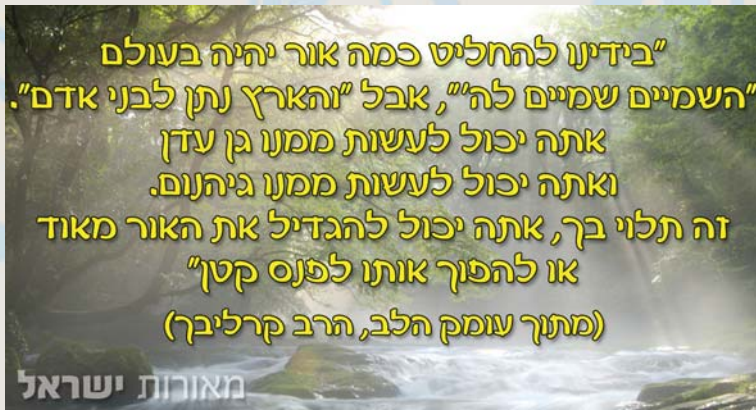
כי רק אצלנו ההיגוי מול הנהג

www.galgalyaziv.co.il

054-3336886

"בידינו להחליט כמה אור יהיה בעולם
 "השמיים שמיים לה", אבל "והארץ נתן לבני אדם".
 אתה יכול לעשות ממנו גן עדן
 ואתה יכול לעשות ממנו גיהנום.
 זה תלוי בך, אתה יכול להגדיל את האור מאוד
 או להפוך אותו לפנס קטן"
 (מתוך עומק הלב, הרב קרליבר)

מאורות ישראל

פנתה אליי מכרה וסיפרה לי שחברתה הטובה, בת לניצולי שואה, איבדה את עצמה לדעת. מאז, היא מופיעה אצלה כל לילה בחלום בפנים עצובות. כשהיא שואלת אותה: "מדוע את עצובה?" היא מצביעה כלפי מעלה ואומרת: "השומר למעלה לא נותן לי להיכנס!". ואז, מוסיפה הבחורה, היא עולה בחלום עמה למעלה ומתווכחת עם השומר של העולם העליון ואומרת לו: "תרחמו עליה, היא מספיק סבלה בעולם הזה!". וכך חוזר החלום מדי לילה.

לבטל התיקון? איך לא ירחם על נשמה המתייסרת בעולם העליון?!" עניתי לו שגם אני חשבתי שהתיקון הכרחי, אך לאחר שהרב אליהו לא נתן את הסכמתו, לא אעשה את התיקון, אלא אם כן יופיע אצלי האר"י הקדוש ויאמר לי לעשות!

לשמחתי, סיפר לי חבר שערך תיקון נפטרים כזה לאביו באחת הישיבות. ביקשתי ממנו שיפנה לאותו ראש כולל ויפציר בו, שיאות גם הפעם להקצות את תלמידיו לעניין זה, מדין גמילות חסד של אמת. לאחר שהסכים, התחלתי לגייס את הכסף מחברים, אך אמרתי לכולם מראש: "הכול תלוי באישורו של הרב מרדכי אליהו". לאחר שאספתי את רוב הסכום, קבעתי תאריך לתיקון, ופניתי אל הרב. הרב קרא בעיון את מכתבי, ולתדהמתי הרבה, עשה בידו תנועת ביטול. שאלתיו: "מה? לא לעשות התיקון?", והוא ענה: "אין צורך!".

לא נותר לנו אלא לבכות את הסתלקותו של רבנו, קודש הקודשים, הרואה באספקלריא המאירה, חכם הרזים, מעולה שבמידות, יחיד בדורו הבקיא בכל החוכמות המסתעפות מהתורה, במילים: "הרב מרדכי אליהו זצ"ל, נטל כל החמודות שבעולם, והלך לו".
(משה שמאי)

א'יחוס מקוואל ומוסל

אפשרות לתשלום מתוך החיסכון

www.Uheat.co.il

רק מה שצריך והכי בזול!

מחסני מזון
אושר עד

חדש אשדוד, אזור התעשייה רח' בעלי המלאכה 6
ירושלים, רח' בית הדפוס 27 גבעת שאול
בני ברק, אזור התעשייה רח' הקישון 5
מגדל העמק, א. התעשייה הדרומי ליד האצטדיון
קרית ביאליק, אזור התעשייה רח' הנס מולר 6

"זה יתנו... מחצית השקל" - מה זה ולמה זה?

הכתוב מאריך בהגדרת המטבע, שאמורה לשמש לצורך המפקד, ואף מציג לכאורה מידע מיותר, "זה יתנו כל העובר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקודש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה". האם אין בכך כדי לגרוע חלילה, בהבנת הדברים? ומה פשר הקביעה "זה יתנו", לשון שכמו באה ללמד שהקב"ה הציג את העצם בו מדובר, וכמו הורה עליו באצבע? ואכן, המדרש מבאר שמשה נתקשה בהבנת הדברים עד שהוציא הקב"ה מִטֶּבַע של אש מתחת כסא הכבוד ואמר לו "כזה יתנו".

ויש מקום להבין, מדוע הראהו מטבע של אש ולא מטבע של כסף, כפי שהיא אמורה להינתן בפועל? כדי להשיב על דרך הפנימיות ננסה לרדת לשורש המילה "זה" ובכך לפתוח צוהר להארת הדברים האצורים בה. המילה "זה" משמשת לצורך הוראה, כדי להראות משהו שאנו מכירים או יודעים את טיבו. הוראה

החדש יחסית, ז.ה.ה, מלשון **זיהוי**, בנוי על המילה "זה". מעניין שמילה זו בנויה מצירוף האותיות **זין** ו-**הא** דווקא. האות **זין** כשמה (כלי זין), מסמלת בצורתה את הנשק החד והחותר ונראית כחרב הנוצעת בקרקע ובכך היא כמו מסמלת גם קו גבול שאין לעבור אותו. האות **הא** לעומתה, שהגייתה כרוכה בהוצאה מרובה של אויר (רוח), מייצגת בין השאר נטייה לרוחניות שאינה מוגבלת, כמו הרוח המצויה בתנועה.

כאשר אנו מזהים משהו, מורים עליו באצבע ואומרים "זה", אנו מביאים לידי ביטוי את תחושת ה**זיהוי** החדה והיציבה מצידנו, שאינה מוטלת בספק (האות ז'), וכן את ידיעתנו/הכרתנו את מהותו וטבעו (ה' הידיעה). שני הפכים אלה כמו רמזים במטבע של אש, שהראה הקב"ה למשה. המטבע עצמה, דוממת, קרה, בעלת ערך **קצוב** ומייצגת את המסגרת המחייבת של כל יהודי (קבלת עול המצוות). האש לעומתה, איננה עומדת במקום, אלא מתנועעת, נוטה להתפשט ובמיוחד לעלות. הלהבה מייצגת את ההתלהבות שבעשייה. "מטבע של אש", היא הצירוף של שתיהן, שכמו בא לרמוז לנו שיש לבצע את הנתינה בהתלהבות, ולהתלהב בעשייה עד כדי נתינה.

אם נחפש אחר המופע הראשון של המילה "זה" בתורה, נגלה אותו בפסוק "זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלקים אדם..." אם נעבור לפסוק הבא, אנו עשויים לקבל עוד קצה חוט, "זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם". ואכן האות ז' כמו מייצגת את הזכר מקצה אחד, המסמל את הצד המשפיע/הנותן. רמז נוסף לכך, ניתן למצוא בעובדה שהמופע הראשון של האות ז' בתורה, הוא בפסוק "ויאמר אלקים תִּדְּשָׁא הָאָרֶץ דשא עשב מִזֵּרִיע זָרַע". האות ה' לעומתה, מייצגת את הקצה השני, את הנקבה. ואכן שמות ושמות עצם המסתיימים

באות ה' מייצגים בדרך כלל נקבה, וגם ככלל, הטיות שונות בגוף שלישי יחיד נקבה, מסתיימות באות ה' (מלכה, לה, בה, אכלה וכיו"ב).

המילה **אָדָם** אינה בגדר זכר, ואף לא ניתן להטותה בנקבה (גם לא ברבים), מכיוון שהיא מייצגת את הצירוף של שניהם, "זכר ונקבה בראם". האותיות **ז' ו-ה'** ממוקמות באלפבית משני צידיה של האות ו' (ו' החיבור) שכמו מחברת ביניהן. למרות השוני שבין האותיות ז' ו-ה', וכנראה דווקא בגללו, הן מתאימות יותר לחיבור מאשר פעמיים האות ו'. כי כדי לבנות התקשרות אמיתית, צריך שתהיה בה חיות הבאה לידי ביטוי בהפריה הדדית, בתנועה או בזרימה. ולשם כך דרושים הפרשים והבדלים, כמו סיבה ומסובב, משפיע ומקבל, מְנִיעַ ומְנֻעֶה, תקע ושקע.

המילה "זה" כמו מסמלת איפוא, חיבור של זכר ונקבה הקיים בכל, כאשר הזכר מייצג את המשפיע והנקבה את המקבל. וכדי למנוע קיבעון מחשבתי, כאילו יש צד שהוא משפיע בלבד ויש צד שהוא רק מקבל, משתמשת התורה בלשון **"ונתנו"** איש כופר נפשו...". המילה **"ונתנו"** מיוחדת בהיותה סימטרית, כלומר שקריאתה מימין לשמאל או משמאל לימין, נותנת את אותה תוצאה, מאפיין הנכון גם לגבי השורש **נ.ת.נ.** סימטריה זו באה לרמוז לנו שנתניה אמיתית, יש בה בעצם גם קבלה סמויה, והנותן כמו הופך להיות מקבל, אף אם אינו מודע לכך. על דרך הפשט, מי שנותן, נותן בעצם ממה שהקב"ה נתן לו (כדי שיתן).

על דרך הדרש, ניתן לומר שהקב"ה מפצה את הנותן ומעניק לו יותר משנתן, כדי שיוכל להמשיך ולעשות את רצון ה', להמשיך ולתת. על דרך הפנימיות, כל אדם מעדיף להיות בצד הנותן, מאשר להיות בצד המקבל. וככל שהאדם מתקדם יותר מבחינה רוחנית,

כך הוא מגלה את התענוג הגדול שבנתינה, לעומת הקבלה. אך כדי שאדם יהפוך ל"נותן", צריך שמישהו אחר יהיה "מקבל". מזווית ראייה זו ניתן לומר, שהמקבל כמו עושה טובה לנותן, בנכונותו לקבל ממנו, כי בכך הוא מאפשר לו את העונג שבנתינה. ומבהיר הרבי מליובאוויטש בפרשת תרומה, שאל לו לנצרך באמת להימנע מלקבל, מכיוון שהעדר "מקבלים" ימנע חלילה, את האפשרות לגמילות חסדים, עליה הִשְׁתִּית הבורא את קיומו של העולם. בקבלו את הצדקה, הוא מסב נחת רוח לקב"ה, וכמו נותן לו.

פעילות "אפרת" נותנת אותותיה

ירידה של 19%!!
בשיעור ההפלות

(עפ"י דו"ח משרד הבריאות)

אך המגיפה עדיין קיימת...
בכל יום כ-150 תינוקות
לא זוכים לחיים

תרומה ל"אפרת" מצילה חיים.
היש השקעה טובה מזו?

עשרות אלפי תינוקות כבר ניצלו
מזרבת נאכל לחצול יתרו

02-6536212
www.efrat.org.il

גני שלמה
פארק אירועים

בס"ד

גן ארועים חלומי ואולם יוקרתי
בכניסה לקיבוץ "ברור חיל"
אשר נמצא בחבל ארץ מקסים בדרום הארץ.

התפארת של גני שלמה

כשר בהשגחת הרבנות - אפשרות לגלאט כשר.

במקום צוות מסור, אדיב, מקצועי ויצירתי אשר ילווה אתכם
ויהפוך את הארוע שלכם לחוויה בלתי נשכחת.

מקום פארק

www.GANEI-SHLOMO.CO.IL

08-6890829, 054-7630780

ד' יוסף תאומים - בעל ה"כרי מגדים"

[illegible]

לפרטים והזמנות: 054-5656655

אפריקה, גרמניה, ברוזיל, מקסיקו, טיבט ובארצות רבות אחרות. כאשר האבנים הן במצבו הטבעי, הן נראות בדיוק כמו אבנים רגילות. לאחר שמקלפים את ה"קלפה" העשויה ממיינרלים, ולאחר שמלטשים את האבן - מגלים את אבן החן המבריקה הנמצאת בפנים. ערך האבן נקבע על פי משקלה **בקרטיס** (יחידת משקל). זהו אבן החן נקבע על ידי ממחים בתחום זה, שמבחינים בין סוגי המיינרלים. באבן אכזרית אפשר ליצר את אבני האדס, הברקת והספיר וגם את יהלום.